

fort Bemærkning med Hensyn til det Foredrag, vi hørte af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 1ste Valgfreds (Gomard), der har gjort Dyrtiden til en saa fortrinlig Gjenstand for sin Virksomhed her i Thinget. Jeg troer, at han er aldeles i Bildfarelse, naar han mener, at dette Tillæg kun skal bevilges for $\frac{1}{2}$ Aar. Der er vel kun Tale om, at det skal bevilges for den første Halvdeel af det kommende Finantsaar; men dersom den ærede Rigsdagsmand havde gjort sig noiere bekendt med det Lovforslag om en Tillægsbevilling for indværende Finantsaar, som foreligger Thinget, saa vilde han vide, at det ogsaa er optaget deri for en stor Deel af indværende Finantsaar, saaledes at i Virkeligheden Tillæget vil blive bevilget enten for et heelt Aar eller i alt Fald for Størstedelen af et heelt Aar. Jeg antager, at det ærede Thing vil erkende, at det vilde være høist besynderligt, om man nu vil bevilge et Dyrtidstillæg for Vinteren 1854—55, med Hensyn til hvilken man aldeles ikke har den sjerneeste Hypothes om, hvorledes Priserne vilde stille sig. Tværtimod er der alt muligt Haab om, at de vilde blive lavere, end de for Tiden ere. Jeg troer virkeligt, at man maa indrømme, at Finantsudvalget, idet det har foreslaaet, at dette Dyrtidstillæg i næste Finantslov skal bevilges for $\frac{1}{2}$ Aar, har vist sig saa liberalt og har taget et saadant Hensyn til Armeen, som paa nogen Maade kan forlanges; men det at bevilge Tillæget for hele det kommende Finantsaar vilde i mine Tanker være en Rundhaandethed, som aldeles ikke var paa sin Plads.

Gomard: I den af Udvalget afgivne Betænkning staaer udtrykkelig: Bespiisningstillæget bevilges kun for $\frac{1}{2}$ Aar. Jeg veed meget godt, at det er $\frac{1}{2}$ Aar fra den 1ste April og de første 6 Maaneder derefter; men det er ikke det, som jeg i og for sig har imod, at man kun bevilger det for det halve Aar; men jeg har det derimod, at det er for lidt. Naar man bevilger det i den Form, som det oprindelig er kommet frem i fra Krigsministeriet, saa vilde man jo faae det dobbelte Beløb ud. Jeg vilde helst, at man forhøiede det f. Ex., som jeg yt-

trede for, med $\frac{1}{4}$, saaledes at man gav dem istedetfor 1 og 2 f. Cour. $1\frac{1}{2}$ og 3 f. (Tscherning: Der er ingen Courant!). Ja, jeg nævner det saaledes for ikke at komme ind paa altfor smaa Broker, og jeg troede, at Udvalget snarere havde kommet til dette Resultat end til at affjære det Halve af et, efter min Formening, ingenlunde for høit ansat Dyrtidstillæg; thi jeg maa tilstaae, hvad jeg før tillod mig at udtale, at det er meget tarveligt, naar man kun bevilger dette Tillæg for $\frac{1}{2}$ Aar, der saaledes kun vil udgjøre resp. 12 Rbd. 16 f. for en gift og 6 Rbd. 8 f. for en ugift Underofficer. (Tscherning: maa jeg bede om Ordet.) (Monrad: Maa jeg bede om Ordet).

Krigsministeren: Maa det være mig tilladt kun at gjøre en Bemærkning til hvad jeg tidligere har udtalt om, at jeg sandt det urigtigt at ville begrænse Tiden, i hvilken Tillæget skal tilstaaes; til $\frac{1}{2}$ Aar, saaledes at med Udløbet af det halve Aar skulde det bortfalde. Halvåret udløber den 1ste October, og til den Tid kan der jo efter al Sandsynlighed ikke være indtraadt nogen egentlig Forandring (Mange Stemmer: Jo!) i Priserne, fordi Høsten til den Tid endnu ikke er endt, og der altsaa ikke er nogen Nødvendighed for, at Høsten skulde have nogen væsentlig Indflydelse paa Priserne, hvilket jeg i alt Fald for mit Vedkommende antager at være vanskeligt at bedømme. Det er i ethvert Tilfælde ikke Høsten her i Kongeriget alene, som bestemmer Priserne; men Priisforholdene afhænge af Conjuncturerne ogsaa i det øvrige Europa, og efterhaanden som Forbindelsen mellem de forskjellige Lande bliver lettere og hurtigere, vil det vise sig, at Priserne paa Levnetsmidler og lignende Artikler saa temmelig vilde egallere sig over det hele Europa, idetmindste den Deel af Europa, som er tilgængelig for Skibsarten. Derfor er det, jeg har ønsket, at det ærede Finantsudvalg vilde stille sit Endringsforslag saaledes, at Tillæget bevilges, saalænge som Conjuncturerne gjøre det nødvendigt (Monrad: Maa jeg bede om Ordet!), og ikke indskrænke det til en vis bestemt Dag.